

Párniczky Mihály

---

## AHONNÉT ÍROK

vagyok először  
buzgó tanítvány  
a nemtudottat  
próbatanítván

mitsemtudónak  
ki falja persze  
bölcshet ilyenre  
oka se mersze

vétettem célba  
köztitkú tervbe  
hegyel karóvá  
legyek leverve

ősi sejtéssel  
várjak el váltig  
mellém kevésbé  
száraz muskátlit

túrve szolgáljak  
leverő kasztot  
ha gyökeréhez  
vizet fakasztok

törékeny voltam  
hegyezhetetlen  
megmenekszem mint  
leverhetetlen

lennék lehetnék  
még éppen boldog  
szépszavú síphoz  
önrugaló dob

szakadtig adni  
de mit beszélek  
már tudásra sem  
önzetlen lélek

forsza egésznek  
jól el van dugva  
*ahonnét* írok  
ott jól van tudva

---

## CINDERELLA

páváskodnak nővéreim e pulykák  
a suttyók mégis mind utánuk lesnek  
úgy nem szeretnek engem mint a munkát  
fohászaimban értük külön esdek  
s látok hántolni újabb tál kölesnek

te eljössz értem élsz mert *kitalállak*  
szinte ismerlek s bennem ismered meg  
kiben az Egy közvetlen vágya áthat  
s kiért akár parancsolsz istenednek –  
báloztak túl – olyan jó csönd lett herceg

Marcel Proust

---

## SZODOMA ÉS GOMORRA (VII)

Bognár Róbert fordítása

### A szív váltóláza

Második megérkezésem Balbecbe igencsak különbözött az elsőtől. Személyesen a szállodaigazgató jött elém Pont-à-Coulevre-be, egyre hajtogatta, hogy mennyire fontos neki a törzsökös vendégek, s időbe telt, mire rájöttem, hogy nem nemesi rangot adományoz nekem, hanem zavaros szókészletében a törzsökös vendég egyszerűen azt jelenti: törzsvendég. Egyébként egyre új nyelveket tanulva, felejtette a régieket. Közölte, hogy a hotel legfelső szintjén helyezett el. – Remélem – mondta –, nem az udvariatlanság hiányát látja ebben, sajnálom, hogy olyan szobát adok önnek, amelyhez méltatlan, de tekintettel voltam a zajra, mert így, ugyebár, senki nem lesz a feje fölött, és semmi nem fogja hessegetni – (hasogatni) – a fülét. Nyugodt lehet, becsukatom az ablakokat, hogy ne csapkolódjanak. Ez ügyben kérhetetlen vagyok. – (Nyilván nem